

РЕШЕНИЕ

№ 61

гр. София, 15.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Веселин Пенгезов

Членове: Десислав Любомиров
Атанаска Китипова

при участието на секретаря Ирена М. Дянкова
в присъствието на прокурора Ю. Ст. Л.
като разгледа докладваното от Веселин Пенгезов Въззивно частно
наказателно дело № 20221000601129 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.34 вр. чл. 20 ал. 1 – 3 от Закона за признаване, изпълнение и изпращане на решения за конфискация или отнемане и решения за налагане на финансови санкции. (ЗПИИРКОРНФС).

С Решение от 10.10.2022г., по НЧД № 504/22г., СОС, 3-ти наказателен състав е признал решение № Х К 981/19 от 11.04.2022г., постановено във връзка с Решение Х К 981/19 от 23.12.2020г., влязло в сила на 31.12.2020г. по описа на Районен съд на Варшава, Х-то наказателно отделение, Република Полша, с което на българския гражданин Р. Х. В. (Г.) е наложена финансова санкция в размер на 1714,03 полски злоти, с легова равностойност към деня на постановяване на решението 693,78 лв. за извършено престъпление по чл. 278, § 1 и 5 от НК на Република Полша.

В законоустановения срок срещу постановеното решение е депозирана въззивна частна жалба от а. И.- служебен защитник на Р. Г., с релевиранни доводи за незаконосъобразност и неправилност. Поддържа се, че не са съобразени възраженията, че част от деянието е било извършено на територията на Република България, което е основание да се откаже признаване, респективно изпълнение на наложената санкция, съгласно чл. 35, т.5, б. „а“ от Закона. На свой ред, според защитника, приложеното удостоверение било непълно, което съставлява самостоятелно основание за отказ от

признаване на наложената финансова санкция. По делото също така липсвали данни, дали за същото деяние в Р България вече не е изпълнена така наложената санкция. В този смисъл се настоява за отмяна на първоинстанционното решение и постановяване на ново, с което да не бъде допуснато признаването на наложената финансова санкция.

Прокурорът от окръжна прокуратура не е взел становище по жалбата при изпратен препис.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция, засегнатото лице Р. Г., редовно призована, не се явява. За нея се явява служебно назначения ѝ защитник- адв. Св. И.. Последният поддържа подадената жалба по съображенията в нея, като моли същите да бъдат съобразени от съда при постановяване на решението.

Представителят от апелативна прокуратура изразява становище, че не са налице основания за отмяна на атакуваното решение. Намира за неоснователно възражението на защитата, че част от деянието, за което е била наложена финансовата санкция, а именно сговора за кражбата, бил извършен на територията на България, доколкото липсват доказателства в подкрепа на горното. По повод доводите в жалбата за непълнота на приложеното удостоверение от Република Полша, счита че в производството пред СОС са били представени всички необходими документи, в които се съдържа относимата информация по случая. Допълнително са били изискани и представени приложимите в процесния случай разпоредби на НК на Полша, въз основа на които е постановено решението срещу Р. В.. Не споделя и възражението, че в случая са налице предпоставките на чл. 35, т. 2, пр. 1 от специалния закон, тъй като в Раздел 3, т. 1, буква „б“ на бланката, с която е изпратено решението от Полша е посочено, че според знанията на органа, който издава удостоверението, относно същите деяния в решаващата държава не е било постановено решение относно същото лице, както и че никакво такова решение постановено в друга различна от решаващата или изпълняващата държава не е било изпълнено. Още повече, че и СОС в решението си изрично е посочил, че не са били събрани доказателства за постановено и приведено в изпълнение решение за налагане на финансова санкция за същото деяние в България или в друга различна от Полша държава. Предвид горното, моли атакуваното първоинстанционно решение да бъде потвърдено.

АПЕЛАТИВЕН СЪД- СОФИЯ, като прецени събраните по делото доказателства, обсъди изложените от страните съображения и след като сам служебно провери правилността на решението, намира жалбата за неоснователна.

Производството пред СОС за признаване и изпълнение в България на решение на съдебен орган на Република Полша за налагане на финансова санкция е било образувано във връзка с постъпило Удостоверение по чл.4 от Рамково решение

2005/214/ПВР на Съвета от 12.04.2013 г. относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции, изпратено чрез Централния орган по чл.8, ал.1 от ЗПИИКОРНФС.

В производството по чл.32, вр. чл.16 и по чл.34, вр. чл.20 от ЗПИИКОРНФС следва да се провери дали е влязло в сила решение за налагане на финансови санкции спрямо български граждани, издадено от държава членка на ЕС и дали същото е придружено от Удостоверение по чл.4 от Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета на Европа. При преценката си относно необходимите реквизити на представеното удостоверение и данните за наказаното лице, първостепенният съд е направил законосъобразни изводи за наличието на предпоставките по ЗПИИКОРНФС за признаване на решението на чуждестранните власти. То съдържа необходимата информация от компетентния орган на издаващата държава относно вида на решението за плащане на финансова санкция, датата на постановяването му – 23.12.2020 г., датата на влизането му в сила – 31.12.2020 г., органът, който го е постановил – Районен съд на Варшава, Шрудмиешчие във Варшава, X-то наказателно отделение, Република Полша, данни за физическото лице, на което е наложена финансовата санкция – Р. Х. В.(Г.), родена на ***** г. в гр. Левски, живуща в гр. ***, обл. ***, ул. „****“ № *, Република България. Посочено е правонарушението, за което засегнатото лице е било осъдено с глоба в размер на 1 444.03 полски злоти, а именно: за това, че на 31.08.2019 г. в гр. Варшава, на ул. Краковские Пшедмиешчие 87/89, действайки в съучастие и след предварителен сговор с Н. И. отнела чуждо имущество с намерение противозаконно да го присвои– престъпление кражба по чл. 278, § 1 и 5 от НК на Република Полша, при условията на чл. 2 275, § 1, вр. чл. 11, § 2 от НК на Република Полша. С постановеното решение на Г. са възложени и разноските по водене на съдебните или административните процедури в размер на 270 полски злоти. За деянието не се изисква двойна наказуемост, съгласно чл. 14, ал. 2 от ЗПИИКОРНФС, тъй като се касае за престъпление, което според Наказателния кодекс на издаващата държава се квалифицира като „кражба“. В рамките на настоящото производство съдът не би могъл да обсъжда фактическото наличие на основание за санкционирането на лицето, доколкото е от значение единствено безспорно установеното обстоятелство по налагане на санкция именно за описаното деяние.

С основание съдът е счел, че не е налице и някое от факултативните основания по чл.35 от ЗПИИКОРНФС за постановяване на отказ за признаване на решението, доколкото е установено, че представеното удостоверение е пълно и в съответствие с постановеното решение, не са налични данни срещу санкционираното лице за същото деяние да е постановено и приведено в изпълнение решение за налагане на финансова санкция в друга държава /РБ или трета държава/. Не е изтекла погасителна давност за изпълнение на наказанието, не е налице имунитет или привилегии, препятстващи

изпълнението на решението. Не се приемат възраженията на защитата, че е налице основанието по чл. 35, т.5, б. „а“ от Закона, доколкото съгласно описаното в удостоверението, правонарушението за което е санкционирано лицето е конкретизирано по време и място на извършване, а именно на територията на издаващата държава.

На свой ред, видно от отразеното в представеното удостоверение и приложените писмени документи, санкционираното лице Р. Х. В.(Г.) не се е явило лично в производството по постановяване на решението, но е било уведомено за същото съгласно законодателството на издаващата държава, включително и за правото си да го обжалва, както и за сроковете за обжалване на известния □ адрес в Република България, но не го е получила. Въз основа на горното следва да се приеме, че на санкционираната Г. надлежно е била предоставена възможност за оспорване на решението, упражняването на които права е зависело изцяло от нейната воля.

С оглед специфичния характер на настоящото производство като израз на взаимно доверие между членовете на ЕС, по подобие на процедурата по изпълнение на Европейска заповед за арест, не е необходимо извън сторените отбелязвания в удостоверението да са представени и документи в подкрепа на предоставената информация. Поради това настоящият състав намира, че предоставените данни са коректно отразени и позволяващи узнаването на значимите за решаване на въпросите за признаване на решението и изпълнението му обстоятелства.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 34, ал. 1, вр. чл. 20, ал.1, ал.2 ЗПИИРКОРНФС, Софийски апелативен съд, НО, 5-ти състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение от 10.10.2022г., по НЧД № 504/22г., СОС, 3-ти наказателен състав, с което е признато решение № X К 981/19 от 11.04.2022г., постановено във връзка с Решение X К 981/19 от 23.12.2020г., влязло в сила на 31.12.2020г. по описа на Районен съд на Варшава, X-то наказателно отделение, Република Полша, с което на Р. Х. В. (Г.) е наложена финансова санкция в размер на 1714,03 полски злоти, с легова равностойност към деня на постановяване на решението 693,78 лв. за извършено престъпление по чл. 278, § 1 и 5 от НК на Република Полша.

Решението на съда е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

На основание чл. 22, ал.1 и чл.38 от ЗПИИРКОРНФС незабавно да се уведоми НАП за изпълнение, да се изпрати уведомление до компетентния орган на издаващата Държава за признаване на решението.

Препис от решението да се изпрати на Министерство на правосъдието на Република България.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____